

CİVCİV VİKİ'NİN MACERALARI

CEYLAN

CECİ

Derya ÇAĞIRAN

5

Hâkim
Yayınları

On kitaplık “**Civciv Viki’nin Maceraları**” hikâye serisinin
yayın ve telif hakları Hâkim Yayıncılık Tic. Ltd Şti’ne aittir.

Yazan

Derya ÇAĞIRAN

Editör

Hülya ÇAĞIRAN AYDIN

Resimleyen

Süleyman ÖZKONUK

Düzenleyen

Emin SARI

BASIM YERİ

???????

Hâkim Yayıncılık Tic. Ltd. Şti.

www.hakimyayincilik.com

Melih Gökçek Bulvarı Eminel İş Merkezi No: 18/121

Yenimahalle/ANKARA Tel: 0505 773 6892

E-posta: hakimyayincilik@gmail.com

Viki biraz dinlendikten sonra kalktı ve yürümeye başladı. Pelikan Peli ile ayrıldıktan sonra kendini biraz üzgün hissetti. Belki de çok fazla beklenti içine girmişti.

Sonra Pelikan Peli'ye arkadaşlık ile ilgili söylediklerini hatırladı. Şimdiye kadar tanıştığı arkadaşlarını düşündü.

Üzüntüsü birden geçiverdi. Daha ailesini bulamamıştı ama şimdiden birçok arkadaşı vardı. Silkinip kendine geldi. Ve üzölmeyi bırakıp yürümeye devam etti.

Viki çok fazla yürüdü. Artık ormanın derinliklerindeydi. Burası o kadar sessizdi ki, ağaçların dallarının ve yapraklarının çıkardığı sesler çok iyi duyuluyordu.

Viki bir ara kendi kendine mırıldandı:
- Bu sesleri daha önce hiç bu kadar iyi duymamıştım.

Haklıydı Viki. Daha önce hiç bu kadar dikkatli dinlememişti, sessizliğin sesini...

Sessizlik, Viki'nin çok hoşuna gitmişti. Gülümsedi ve sessizliğin tadını çıkardı.

Gözlerini kapattı ve sesleri dinledi.

Birden bir ses duyuldu:

– Çatırt!

Viki irkildi ve sesin geldiği yöne doğru baktı. Bir hareket gördü ama orada ne olduğunu göremedi.

– Hey! Orada kimse var mı?

Aniden alıların arkasından bir ceylan belirdi.

Sonra da sesi duyuldu:

– Biri bana mı seslendi?

Viki ceylana baktı ve konuşmaya başladı:

– Evet! Ben seslendim. Ne kadar hızlı hareket ediyorsun öyle.

– Sen de kimsin?

– Ben Viki, Cıvciv Viki.

Bir yandan Ceylan'ı inceliyordu. Şimdiye kadar tanıştığı arkadaşlarını düşündü. Onlarla karşılaştırmaya çalıştı. Ailesinden biri olmadığı çok belliydi. Çünkü kendisine hiç benzemiyordu.

Onunda tıpkı Koyun Meli ve İnek Mögi gibi dört tane ayağı vardı. Aslında daha çok İnek Mögi'ye benziyordu. Ama Mögi çok daha büyüktü, farklıydı.

Viki bunları düşünürken ceylan da oradaki otlardan yiyordu. Viki yeni arkadaşına merakla sordu:

– Peki sen kimsin?

Ceylan heyecanla yanıtladı:

– Ben Ceylan Ceci! Çok memnun oldum Viki.

Viki yeni arkadaşını çok sevdi. Ceylan Ceci çok nazikti. Viki'yi korkutmamak için ona çok fazla yaklaşmıyordu. Çok fazla bağırıyordu.

– Seni ilk gördüğümde saklanıyor gibiydin. Doğru mu anlamışım? Neden saklanıyordun?

Ceylan Ceci etrafına baktı ve ürkek bir sesle:

– Şey, haklısın. Bizler biraz çekingen hayvanlarız Viki.

Viki hemen sorularını sormaya başladı:

– Çekingen mi? Nasıl yani? Neden ki?

– Bazı hayvanlardan çekiniriz. O yüzden de biraz uzak dururuz.

– İyi ama sen benden büyüksün. Ben bile senin kadar korkak değilim. Yani artık değilim.

– Neden artık korkak değilsin? Yani nasıl aştın bu korkunu küçük arkadaşım?

– Sanırım arkadaş edindikçe korkularımdan kurtuldum. Belki senin yeterince arkadaşın yoktur. Belki bu yüzden korkuyorsundur.

—Aslında çok fazla arkadaşım var ama bu ormanda korktuğum hayvanlar da var! Bunları daha sonra da konuşabiliriz. Bana buralarda tek başına ne yaptığını anlatsana!

Viki heyecanla hikayesini anlattı. Ve Ceci'ye dönüp sordu:

–Sen ailemi tanıyor musun? Hiç rastladın mı?

–Hayır Viki, üzgünüm ama hiç rastlamadım ailene. Birçok hayvan tanıyorum ama ilk kez bir civciv arkadaşım oldu.

Ceci'nin üzüldüğünü anlayan Viki, ona seslendi:

– Üzölmene gerek yok. Ben ailemi bulacađıma eminim.

– O halde sana bol şans küçük arkadaşım!

Küçük Viki yeni arkadaşına veda edip tekrar yola koyuldu...